

i Landet, nemlig Helsingørs Jærnstibsværft. Der bestæftiges i denne Bedrift regelmæssig mellem 900 og 1,000 Arbejdere. Det er en af de Bedrifter, om hvilken man sikkert vil sige, at den kommer ind under Loven, da der jo her er alle mulige Fag forenede hørende til Smede- og Formerindustrien — altsammen Arbejde, som er forbundet med ikke saa ringe Fare — og da den bestæftiger baade fagmæssigt og ikke fagmæssigt uddannede Arbejdere, turde der derfra kunne hentes et temmelig godt Eksempel paa, hvorledes Loven kommer til at virke overfor Arbejdere i Almindelighed, ligesom det jo heller ikke er et ubehydeligt Eksempel, da det er saa stor en Virksomhed. Arbejderne have jo Interesse af, naar de sociale Love foreligge, at søge at bringe saadanne Oplysninger til Bæje, som kunne behjæ deres Syn paa Lovene og deres Virkninger overfor dem. Og Arbejderne paa dette Jærnstibsværft have da ogsaa selv sørget for at fremskaffe de Oplysninger, som ere nødvendige til at behjæ deres Stilling, hvis Loven bliver vedtagen. De have belyst den gennem en Statistisk ud- dragen fra deres Sygefasse. Fabrikken der- neude har nemlig en Sygefasse, af hvilken Arbejderne ere Medlemmer, og det er jo udtalt — og altsaa godkendt — i det Mate- riale, som Kommissionen og Th. Sørensen have udarbejdet om Ulykkestilfælde, at det væsentlig er fra Sygefasser og Sygehuse, at man skal søge Bevismateriale for de Ulykkes- tilfælde, som ikke medføre livsvarig Invali- ditet, og at derfor dette Materiale ikke kan blive fuldstændigt, med mindre man har en fuldstændig Statistisk fra de Sygefasser, hvoraf de Arbejdere, som komme til Slade, ere Medlemmer. Fra den Sygefasse, som Arbejderne altsaa have paa denne Fabrik, have de udtaget den Statistisk, som jeg nu skal tillade mig at henlede Opmærksomheden paa, og vise, hvilke Resultater de ere komne til.

I 1889 er der paa dette Jærnstibsværft i Helsingør kommet 94 Arbejdere til Slade ved Ulykkestilfælde; der er en Del Ulykkes- tilfælde, som ikke have strakt sig ud over 10 Dage, de ere ikke tagne med i denne Beregning, som jeg nu skal tillade mig at omtale lidt nærmere. Overfor disse 94 Ulykkestilfælde vil Loven, hvis vi inddele dem i Klasser paa 5 Dage med Hensyn til deres Varighed, komme til at virke saaledes, at for 13 tilstadekomne har Ulykkestilfældets Virkninger varet fra 12—15 Dage, for 21 fra 16—20 Dage, for 22 fra 21—25 Dage, for 8 fra 26—30 Dage, for 10 fra 31—35 Dage, for 7 fra 36—40 Dage, for 4 fra 41—45 Dage, for 1 i 50 Dage, for 3 fra

52—53 Dage, for 3 fra 50—60 Dage og for 2 i 61 Dage og derover. Hvis man nu vil se nærmere paa, hvorledes det stiller sig med den forskellige Tidslængde, kan man altsaa inddele disse 94 Ulykkestilfælde paa en Maade, som viser, hvorledes Lovens Bestem- melser ville kunne komme til at virke overfor dem. Naar Understøttelsens Begyndelse bliver sat ved 14 Dage, vilde 83 faa Understøttelse og 11 ingen, ved 3 Uger vilde 55 faa og 39 ingen, ved 4 Uger vilde 33 faa og 61 ingen, ved 5 Uger vilde 20 faa og 74 ingen, ved 6 Uger vilde 9 faa og 85 ingen, ved 7 Uger vilde det samme gælde, ved 8 Uger vilde 5 faa og 89 ingen, og ved 9—12 Uger vilde 1 faa og 93 ingen. — De ville altsaa se, at dersom vi bleve staaende ved 26 Uger, vilde, ved de Ulykkestilfælde, som i Løbet af det Aar ere indtrufne paa denne Fabrik, der, som jeg sagde før, omfatter baade fagmæssigt og ikke fagmæssigt uddannede Arbejdere, ikke en eneste af de tilstadekomne i dette Aar have faaet noget ved denne Lov, at, dersom man blev staaende ved 12 Uger, saaledes som Højremindretallet nu har foreslaaet, vilde kun en eneste Mand af de 94 have faaet Understøttelse, og endelig, at hvis vi bleve staaende ved 6 Uger, vilde kun 9 af de 94 have faaet Understøttelse efter denne Lov. — Man vil altsaa i Følge denne Statistisk se, at naar Arbejderantallet paa denne Fabrik under normale Forhold er 900—1,000 — under andre Forhold maaske noget mere — vilde omtrent 100 eller nogle og halvfem- sindstyve Ulykkestilfælde udgøre omtrent 10 pCt., medens det efter 12 Ugers Grænsen kun vilde blive 1 pCt., som fik Understøttelse, efter 26 Ugers Grænsen slet ingen, og efter et andet Mindretalsforslag om at sætte Grænsen ved 6 Uger, vilde om- trent 9 pCt. have faaet Understøttelse. Det forekommer mig, at naar vi skulle lave en Lov, som har Virkninger overfor Ulykkes- tilfælde under Arbejdet, kan det ikke nytte at indrette den saaledes, at man maa være klar over, at den ikke kommer til at virke til bedste for Arbejderne; thi i Virkeligheden er det kun at frembringe den samme Virkning som nu, den nemlig, at det hele bliver væltet over paa Sygefasserne; saa at de ikke kunne bestaa, fordi Arbejderne ikke kunne betale det store Kontingent, som Arbejderne yder- ligere skulle udrede foruden Udgifterne ved Sygdomstilfælde, disse mange Udgifter, som følge af Ulykkestilfælde. Den ærede Mini- ster udtalte, den Gang han sidst havde Ordet i denne Sal her ved 2den Behandling, at dersom man vilde tage alle Smaatilfældene med, vilde Arbejdet blive uoverkommeligt. Ja, dersom man vil tage det paa den Maade,